

# РЕШЕНИЕ

№ 422

гр. Смолян, 23.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН** в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова  
като разгледа докладваното от Сийка Златанова Гражданско дело №  
20215440100028 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от Е.К. Ч. от гр. Смолян срещу Община Смолян, представлявана от кмета НМ. Предявени са субективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД, с които ищцата моли да бъде осъден ответникът да ѝ заплати обезщетение за имуществени вреди в размер на 3 820,60 лв. и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 7 000 лв., причинени от настъпило пътно-транспортно произшествие на 30.01.2020 г. около 8:00 ч. на ул. „М“ в гр. Смолян, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2020 г. до окончателното заплащане на задължението. Претендира присъждане на деловодните разноски.

Фактическите твърдения, на които ищцата основава исковите, се свежда до следното:

На 30.01.2020 г. сутринта пътувала с лекия си автомобил ТЯ, рег. № \*\*\*\* и се движила със скорост около 25 км/ч и на ул. „М“, пред \*\*\*\*, след лъв завой колата ѝ станала неуправляема на заледен и неопесъчен пътен участък и последвало ПТП с насрещно движещия се багер, греблото на който се врязало в предницата на автомобила ѝ. Водачът на багера Д.Д. позвънил на тел. 112 и на неговите колеги да опесачат пътното платно. На място дошли и полицейски служители, които съставили протокол за ПТП. Била транспортирана до МБАЛ за преглед поради силните болки, които изпитвала от удара. Установени били травматични увреждания на гръдната и коремната кухина, описани подробно, за което и била освидетелствана от съдебен лекар. В продължение на 20-30 дни изпитвала силни болки, които постепенно започнали да отшумяват. В продължение на пет месеца се връщала към обичайния ѝ начин на живот поради силната психическа уплаха и емоционален стрес, за което се наложило да посещава психолог. Причинените имуществени вреди от повредата на автомобила възлизат на 3 820,60 лв., съгласно извършената оценка, а неимуществените на 7 000 лв., съобразено с продължителността на възстановителния период и интензитета на болките и страданията и психическия стрес и неудобства. Твърди, че отговорност за вредите следва да носи собственикът на пътя – ответната община, която е възложила на друго лице поддръжката.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК подава отговор, с който оспорва исковете като неоснователни и недоказани и моли да бъдат отхвърлени. Наведените доводи за недопустимост на исковете са такива за пасивна материална легитимация и касаят същността на спора, а не и допустимостта на исковата молба. Твърди, че не Община Смолян е отговорна по исковете и същите неправилно са предявени срещу нея с тази правна квалификация, а работодателят на ищцата - ТД на НАП на основание чл. 55, ал. 2, т. 1 КСО. Твърди, че не е ясно точното място на пътнотранспортното произшествие. Счита, че вината за настъпилото ПТП е на ищцата, която е извършила нарушение на чл. 20, ал. 2, предл. трето ЗДвП – факт безспорно установен в мотивите на решение № 60535/28.08.2020 г. по НАХД № 203/2020 г. на СмРС, водено по жалба срещу издаденото срещу нея за същото нарушение НП. Няма причинна връзка между противоправно бездействие на служител на Община Смолян и настъпилия вредоносен резултат за ищеца. От една страна, тъй като ищцата не е служител на общината и от друга, тъй като в процедура по възлагане на обществена поддръжка общината е възложила отговорността по поддържането на пътищата в града на „\*\*\*\*\*“ АД, вкл. снегочистване, зимно поддържане и ремонтно-възстановителни дейности. Оспорва размера на предявените искове. Смята същите за силно завишени. Оспорва представените от ищцата психологическа експертиза и автооценъчна експертиза. Смята, че не са налице условия да бъде приета „тотал щета“ за увреждането на автомобила. От страна на ищцата е налице съпричиняване на вредоносния резултат, поради което евентуално присъденото обезщетение следва да бъде редуцирано.

С определение № 245/17.05.2021 г. е конституирано като трето лице – помагач на ответника „\*\*\*\*\*“ АД, ЕИК 126729838, със седалище и адрес на управление гр. \*\*\*\*, ул. „\*\*\*\*\*“ \*\*\*\*, \*\*\*\*, представлявано от ВХМ. В писмено становище третото лице - помагач оспорва исковете като неоснователни и недоказани, поддържа отговора на ответника Община Смолян, като допълнително развива доводи, че самото трето лице помагач не носи отговорност за вредите, причинени от инцидента, тъй като не са налице елементите на фактическия състав на чл. 49 ЗЗД. Твърди, че от негова страна е извършена възложената работа, зимно поддържане и снегочистване, както и опесъчаване на пътната мрежа през зимния сезон на месец януари 2020 г. във връзка със сключения договор с Община Смолян, за което са представени доказателства от ответника – договор № ПНТ – ОП-18.12-8 от 21.12.2018 г. между „\*\*\*\*\*“ АД, отчетен лист за извършена работа по зимното поддържане, снегочистване и опесъчаване на общинските пътища/улична мрежа, през зимния експлоатационен сезон 2018 г. 2021 г. и протокол № 2/12.02.2020 г.

Ищцата лично и представлявана от адв. П поддържа предявените искове и моли да бъдат уважени по изложените с пледоарията съображения.

Ответникът представляват от юр. К моли исковете да бъдат отхвърлени по изложените в писмената защита съображения.

След като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, Съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Ищцата е собственик на лек автомобил марка Т, модел Я, с ДК № \*\*\*\*, регистриран на нейно име на 25.01.2018 г., видно от свидетелството за регистрация на л. 6.

На 29.01.2020 г. около 08:20 часа ищцата се е движила с управлението от нея автомобил по ул. „М“ в посока към центъра на града, когато след ляв завои на същата улица, пред \*\*\*\* автомобилът се поднесъл, навлезнал изцяло в насрещната лява лента на пътното платно и се ударил челно в правомерно движещия се насреща багер \*\*\* с рег. № \*\*\*\*, собственост на „\*\*\*\*\*“ АД, управляван от свид. Д.Д..

В резултата на удара ищцата пострадала, като са ѝ причинени множество травми, описани в СМУ № 5/2020 г., издаден от д-р Д. – контузия на главата и лицето, охлузване и кръвонасядане на лицето. Контузия на шията. Контузия и кръвонасядане на гръдния кош. Контузия на хълбочно-поясната област. Контузия и кръвонасядане на корема. Контузия и

кръвонасядане на лявата ръка. Контузия на дясната ръка. Оплаквала се от болки в гърдите и задгръдната кост, усилващи се при вдишване. Били й издадени два болнични листа за общо 14 дни за времето от 30.01.2020 – 05.02.2020 и за времето от 06.02.2020 – 12.02.2020 г. поради контузията на гръдния кош. От удара на автомобила на ищцата са нанесени множество щети – деформиран преден капак, предни калници, счупени предно стъкло, фарове, броня, маска, радиатор, използвани еърбеци, повредена ходова част, описани в съставения констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 00-1168-31.01.2020 г. от свид. С. – мл. автоконтрольор в Сектор ПП при ОДМВР – Смолян.

От заключението по САТЕ се установява, че ул. „М“ е покрита с дребнозърнеста асфалтова настилка, без дупки. Пътят е хоризонтален с две ленти за движение. Пътното платно е 6,80 метра. Между двете пътни платна няма разделителна линия. От двете страни на пътното платно има тротоарни площи. Към момента на ПТП-то времето е било ясно, влажно, със следи от заледряване, с нормална видимост, по пътя не е имало неравности – „дупки“ и препятствия. В непосредствена близост до мястото на ПТП има мост, който е бил поледен и неопесъчен, по който е преминал лекият автомобил. На 30.01.2020 година Е.К. Ч. управлявала лек автомобил марка Т, модел Я с рег. \*\*\*\* по улица „М“ в посока от кв. С към гр. Смолян (запад – изток). В същото време по улица „М“ от гр. Смолян към село М (изток – запад), се движил багер товарач марка „\*\*\*\*“ с рег. № \*\*\*, управляван от ДР. Д. Д.. Около 08:30 часа Е.Ч., стигайки Автосервиз „\*\*\*\*\*“ преминава по моста, попада в заледен участък на пътя, което предизвиква подхлъзване и загуба на управление над автомобила. Това довело до излизане от пътното платно и навлизане в противоположното за нея (на срещно) платно, по което се движи багер товарач марка „\*\*\*\*“. Тя натиска спирачките, за да спре автомобила, но заледеният участък не позволил сцепление на гумите с асфалтовата настилка и това предизвикало пързаяне по посока наближаващия багер. Водачът на багера Д., виждайки загубата на управление и лъкатушенето на автомобила, движейки се срещу него с ниска скорост, спрял и пуснал кофата за да предпази удара в багера. В това време лекият автомобил се ударил челно в спуснатата кофа (фиг. 1 и фиг. 2). Причинените щети по лекия автомобил са: деформиран преден капак, предни калници счупени, предно обзорно стъкло счупено, счупени фарове, броня, маска, радиатор, използвани еърбеци, повредена ходова част. Този участък на пътното платно не е бил сигнализиран със знак за хлъзгав участък. При попадане в заледен участък, при който сцеплението на гумите с пътната настилка е минимално, съчетано с наклона на пътя, прави автомобилът неуправляем, при което водачът не е имал никаква възможност да предотврати настъпилото събитие. От направената частична калкулация на цената за възстановяване на увредения автомобил се установява, че възстановяването му е икономически нецелесъобразно, т.е. в случая има наличие на „икономически тотал“. Общата стойност на нанесените щети по лек автомобил марка „Т“, модел „Я“ с рег. № \*\*\*\* възлиза на 4 014,56 лева. Тъй като в този участък, където е допуснато ПТП няма знак В26 (Забранено е движение със скорост, по-висока от означената) и Д15 (Начало на жилищна зона), позволената максимална скорост за движение е 50 км/ч, което ограничение е валидно за територията на населеното място. Скоростта на автомобила преди удара е 30,31 км/ч. Скоростта на колата към момента на удара е 24,70 км/ч. В конкретния случай предпазните въздушни възглавници на автомобила на ищцата са били изправни и са се задействали заради настъпилия челен удар в багер товарач със скорост от 24,70 км/ч – скоростта на колата към момента на удара, която е под допустимата за този участък – 50 км/ч. Гумите, монтирани на автомобила на ищцата са марка BFGoodrich 175/65R14, те са зимни и отговарят на допустимите норми по ЗДВП.

В съдебно заседание ВЛ допълва, че при попадането върху леда колата губи контрол, ищцата се е опитала да завие на едната и на другата страна, но гумите са нямали сцепление и колата под въздействието на силите е започнала да се движи на една посока. Ако на пътя е имало насипан пясък, то автомобилът е щял да спре преди удара, да не навлиза в другата траектория на насрещната лента за движение. Щетата се смята за тотална при повече от 70

% увреждане. Допуска, че скоростта може да се е увеличила от инерционните сили и лекия наклон на участъка от пътя.

Съдът кредитира заключението по САТЕ като обективно и компетентно изготвено, същото е неоспорено от страните.

От заключението по назначената и изслушана СМЕ се установява, че след претърпяната злополука на 30.01.2020 г. след ПТП на ищцата е извършен преглед в КДБ/СО на 30.01.2020 г. от 09.11 ч. до 11:30 ч. като са били осъществени: Ро-графии, компютърна томография, лабораторни изследвания и консултация е хирург. Диагностицирана е с Контузия на гръден кош. При направения преглед от Съдебен лекар на 04.02.2020г. е констатирано: Контузия на главата, лицето с охлузвания и кръвонасядания, контузия на шията, контузия и кръвонасядане на гръдния кош, контузия на хълбочно поясна област, контузия и кръвонасядане на корема, контузия и кръвонасядане на лява ръка, контузия на дясна ръка. Оздравителният период при така описаните документално увреди е в рамките на 20-25 дни. Интензитетът на болките през първите 4-5 дни е силен, след което постепенно намалява и се очаква пълно отзвучаване за срок от 30 дни, като през това време ищцата е имала страдание и неудобство при извършване на обичайните си житейски дейности. Описаните травматични промени са причинени по механизма на действие на твърд тѣл предмет, удар или притискане от такъв. По време и начин, описаните травматични увреждания отговарят да са получени в резултат на претърпяното ПТП на 30.01.2020 г.. В представената медицинска документация съдържаща се по делото не са отразени кръвоспиращи превръзки и шиниране. Назначени и осъществени са реанимационно-венозно вливания и болко-успокояващи медикаменти в КДБ/СО при МБАЛ -АД гр. Смолян на 30.01.2020 г. След напускане на болничното заведение са назначени обезболяващи медикаменти за лечение. Режимът на поведение е домашно амбулаторен. Размерът на нанесените телесни увреди е възможно да бъдат причинени при посочената скорост от 25 км/час, тъй като ищцата е била най-вероятно с колан в автомобила.

В съдебно заседание вещото лице допълва, че телесните увреждания на ищцата по характер са едни и същи, без нарушаване на тъканите. Интензитетът на болките през първите четири - пет дни е по-силен, а пълно възстановяване се очаква след 25-30 дни. По отношение на болките е възможно да имат неврогенен характер - интеркостална невралгия във връзка с травмите, т.е. разтягане на меките тъкани. Функционално бЕят дроб е без увреди. Би могло самите болки да затихнат за по-дълъг период от време, в рамките на 30 дни.

Съдът кредитира заключението по СМЕ като обективно и компетентно изготвено, същото кореспондира с медицинските документи, представени от ищцата.

От показанията на свид. С. се установява, че при пристигане на местопроизшествието установили, че лекият автомобил се бил ударил в багер челно на прав участък от пътя без завой, но с лек наклон при спускане. Причината била заледен участък на платното за движение, неопесъчен, невзети мерки от Общината. На пътя имало само лед, сняг нямаше. Гумите на автомобила били в допустимата норма на протекторния рисунък, тъй като няма задължение да се ползват зимни гуми, ако грайфера е добър. Предната част на автомобила на ищцата била доста деформирана. Ищцата обяснила, че се е ударила поради заледения участък от ПТП. Водачът на багера също бил там и обяснил, че почти бил спрял и вдигнал кофата, за да не стане по-голяма беля, тъй като видял, че лекият автомобил се е поднесъл.

Според свид. Д. към момента на инцидента пътувал към село М с багера. От кръстовището нагоре пътят бил добър, карал бързо, с пълна газ. В участъка, където настъпило ПТП има мост, лек десен завой за него. Видял на около 20 метра, че колата идва срещу него, теренът е равен. На лекия завой започнало и него да го занася и леката кола тръгнала челно към него, било стъкло, било заледено. След като слезнал от автомобила се подхлъзнал, щял да падне, изплашил се. Отворил трудно шофьорската врата на лекия

автомобил. Въздушните възглавници били отворени, видял, че ищцата е с колан, трудно дишала, била изплашена. След това пристигнал съпругът ѝ и я закарал към болницата. Обадил се на тяхната фирма \*\*\*\*\* да дойдат да опесачат веднага след инцидента, тъй като џЕят участък бил замръзнал. Колата на ищцата още от завоя загубила управление, пуснал кофата на багера ниско на земята, защото багерът - 9 тона, 4x4 продължавал да се плъзга и леко се завъртял от поледицата, след като ударил спирачки. Ищцата се ударила в кофата челно. На нейния автомобил ударът бил в предната част, колата била смачкана, изтекли антифриз, масло, гориво. Счита, че за нейния автомобил скоростта не била несъобразена.

Свид. Г твърди, че на 30.01.2020 г. след осем часа видял инцидента, било много заледено. Той отбил след мястото на инцидента, момичето не можело да диша, гърдите ѝ болЕ, не можела да диша, въздушните възглавници били отворени. Чакали полицаите дълго време, защото е имало и други инциденти. Отишъл да си остави приятЕта в къщи и когато се върнал срещнал автомобила, който опесъчава. Момичето се ударило челно в кофата на багера. Ударени били преден капак, броня, фарове, стъклото, колата била доста потрошена. Гумите ѝ били зимни, готови за сезона, тъй като самият той работи като гумаджия и е запознат. Две седмици Е е била при майката на съпруга ѝ, защото не можела сама да се оправя с двете си деца. Посещавала е лекари, имала много травми. В този участък пътят към Смолян има наклон надолу. Е се е спускала. В този участък от пътя няма никакви сигнализиращи табЕ. Има водопад, има река и този участък винаги е заледен. Там става течение и влагата отива на асфалта. Е живее от доста години в квартала, има две деца. Тя не е шофьор, който не познава района. Е шофира добре.

Според показанията на свид. Ч. – съпруг на ищцата, на 30.01.2020 г. тръгнали на работа към 08:00 ч. и няколко минути по-късно тя се обадила, че е ударила колата и той отишъл на мястото на инцидента, който бил непосредствено след моста в нейната посока на движение. При излизане от моста се ударила в багера. Тя още била с колана. Напънали с багериста калника, за да може да се освободи вратата, защото калникът бил застъпил вратата. Отворили вратата, изкарали жена му и видял, че няма кръв. Тя като вземала въздух не можела да диша. И двата еърбека били отворени. Тя в същото време плачела. Закарал я до болницата и оставил друго момче да я придружава, а той се върнал и видял, че дошли да опесъчават. В момента било много заледено, черен лед, който не блести. Бил валил дъжд през нощта и на сутринта било заледено. Подал сигнал на 112. Мястото след моста е с лек наклон напред и вираж към ляво. С Е живеят в този квартал от 2007 г., ежедневно минават по този път, всяка сутрин Е кара децата. През този ден децата не са били с нея. Е има златен талон. Като шофьор е предпазлива. Нейните травми били основно от колана - натъртване на ребрата, коленете ѝ били ударени. Първо личният лекар ѝ изписал обезболяващи лекарства и успокоителни, но това ѝ помогнало. Посетили психолог няколко пъти, след което психологът я изпратил в Пловдив при психиатър, който изписал други лекарства. След това пак продължили да ходят при психолога. Болките по тялото били твърде дълго време. Е имала нужда от помощ при ставане. Движела се, но при ставане ѝ било много болезнено. Счупвания нямала. След инцидента я закарал при майка му, която се грижила за всичко. Прекарали там повече от седмица. Ставала с помощ, за да отиде до тоалетна. Гумите били зимни - Goodrich Winter, с голям грайфер, отговарящ на изискванията на закона.

Съгласно показанията на свид. Ч. синът ѝ се обадил и ѝ казал, че Е е катастрофирала, жива е, добре е, но на децата да не казва. Притеснението било много голямо. Към обяд се прибрали у тях. Е била пребледняла, прежълтяла, много изплашена, децата били в шок като я видЕ. Е едвам вървяла, помогнали ѝ да легне. Децата искали да я гушнат, но я боляло всичко, не искала никой да я докосва. Много плачела. Тогава било много тежък момент. След това децата били много притеснени, много плакали. Давали ѝ успокоително. Пристигнали и родитЕте ѝ. Не искала никой да я пипа и докосва. Помагали ѝ. Не се хранила. Личната ѝ лекарка ѝ изписала успокоителни. Това продължило със седмици. СвидетЕта се грижила и за децата и за нея със седмици. Е е много отговорен човек, много

грижовна като майка. Много я боляли гърдите и с течение на дните синините ставали все по тъмни, трудно ѝ се дишало. По коленете също имала синини и с дните ставали по-тъмни. Може и месеци да са минали докато отшумят болките. Страхувала се да излезне на пътя. След това синът ѝ я карал на работа и децата също. Не можела да спи нощно време. Налагало се да взема успокоителни. Много била притеснена, катастрофата много ѝ се отразила. Ходили и на психолог и на психиатър.

Съдът кредитира показанията на свидетелите като обективни и безпротиворечиви.

Съгласно писмо на МВР Дирекция НС 112, РЦ – К, на 30.01.2020 г. са приети три повиквания за настъпилия инцидент, съответно в 08:36:28 ч. и 08:41:19 ч. от С.Ч. – съпруг на ищцата и в 09:08:11 ч. от същия телефонен номер на С.Ч., като обажданият се не се е представил.

С влязло в сила решение № 60535/28.08.2020 г. но АНД № 203/2020 по описа на СМРС е отменено НП № 20-1058-000152/18.02.2020 г. на началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР Смолян, с което на ищцата Е.Ч. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП..

Видно от представения от ответника договор за възлагане на обществена поръчка, № ПНО-ОП-18.12-8 от 21.12.2018 г., сключен между Община Смолян като възложител и „\*\*\*\*\*“ АД като изпълнител, ответникът е възложил на третото лице да изпълни обществена поръчка с предмет Снегочистване, зимно поддържане и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации на улична и пътна мрежа, разположена на територията на община Смолян за оперативни сезони 2018/2019; 2019/2020 и 2020/2021 г.. В чл. 1 от договора е уточнено, че предметът на договора обхваща извършване на посочените дейности в участъка/частта на обособена позиция [8]: Район с. М и съставните махали с обща дължина ОПМ 39,6 км, в.т.ч за зимно поддържане 28,5 км ОПМ + 1,0 км вътрешна улична мрежа. В Раздел XIII. Неизпълнение. Отговорност, чл.28, ал. 7 изрично е предвидено, че при причиняване на ПТП и/или възникване на щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнението на договора, изпълнителят носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.

Представените на л. 67-70 отчетен лист, товарителница, протокол и количествена сметка засягат именно изпълнението на договора по обособена позиция № 8, район с. М – общинска пътна мрежа, дължина 28,5 км..

Правни изводи:

Предявените искове са с правна квалификация чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 и чл. 51 ЗЗД.

ДЕктната отговорност има за цел да овъзмезди пострадалия за причинените му вреди от противоправно действие или бездействие на отговорното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 и 2 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като във всички случаи на неправомерно увреждане, вината се предполага до доказване на противното.

Отговорността по чл. 49 ЗЗД възниква за лицето, което е възложило на друго лице някаква работа, за причинените вреди от това лице при или по повод изпълнението на тази работа.

Съдът счита, че в процесния случай се установяват по безспорен и категоричен начин елементите от фактическия състав на дЕкта.

Няма спор по делото, че улица „М“, в чийто участък е настъпило процесното ПТП, е в чертите на град Смолян и като такъв е общинска собственост на основание чл. 2, ал. 1, т. 2

ЗОС, вр. пар. 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА, поради което общината съгласно чл. 11, ал. 1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин.

В чл. 167, ал. 1, изр. първо ЗДВП е въведено задължение за лицата, които стопанисват пътя, да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок.

Чл. 29 от ЗП задължава Агенция „Пътна инфраструктура“ и общините да поддържат общинските пътища съобразно транспортното им значение, изискванията на движението и опазването на околната среда. Нормата на чл. 31 от ЗП изрично предвижда, че изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. В § 1, т. 14 ДР на ЗП легална дефиниция на понятието „поддържане на пътищата“, което представлява дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата.

Следователно, по силата на ЗОС, на ЗП и ЗДВП на Община Смолян е вменено задължението да стопанисва и поддържа улиците в града в интерес на населението, което включва и поддържането на пътя в зимни условия, в това число опесъчаване при поледица, респ. хвърляне на соли или други подобни, както и сигнализация за заледената част от пътя. В конкретния случай ответникът Община Смолян не оспорва факта, че е собственик на улица „М“ в града, поради което и задълженията по поддръжката на този път са нейни.

Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно-обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място.

Безспорно се установи както от констативния протокол за ПТП, така и от показанията на разпитаните по делото свидетели, че причина за настъпването на произшествието е заледения участък от пътя, който е причина автомобилът на ищцата да стане неуправляем, да напусне неговата лента за движение, да навлезе в насрещната лента и да се блъсне челно в движещия се правомерно багер. Общината е длъжна да изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно-обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място.

Неоснователно е възражението на общината, че отговорността по поддръжката е на третото лице-помагач. Не се доказва от страна на общината, че именно този път попада в приложното поле на договора за възлагане на обществена поръчка, № ПНО-ОП-18.12-8 от 21.12.2018 г., тъй като, както се посочи, неговият е предмет е Снегочистване, зимно поддържане и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации на улична и пътна мрежа в района на с. М и съставните махали.

Неоснователно е и възражението на общината, че не следва да носи отговорност, защото не е пасивно материално легитимирана страна, тъй като ПТП е настъпило във време, когато ищцата е отивала на работа и се касаело за трудова злополука и ищцата следвало да претендира обезщетение от работодателя. В случая от ответника не се ангажират доказателства злополуката да е призната за трудова по установения за това ред в КСО от компетентните органи за трудова злополука. Независимо от това и дори и инцидентът да е бил признат за трудова злополука, то право на ищцата е да реши кой път на защита да предприеме – дали срещу прекия дЕквент с иск по чл. 45 ЗЗД, дали срещу възложителя на работата на дЕквента, когато увреждането е настъпило при и по повод извършването на възложената работа или срещу работодателя по чл. 200 КТ. В чл. 200 КТ е уредена безвиновната отговорност на работодателя за причинени на негов работник или служител

вреди от трудова злополука или професионално заболяване, като законът не се интересува от причинителя и неговата вина. Същевременно законодателят не изключва обезщетяване на причинените вреди по общия граждански ред за непозволено увреждане, когато вредите са виновно причинени от друго лице. За отговорността на работодателя би имал значение само влязъл в сила съдебен акт срещу причинителя на вредите или възложителя, когато се претендира обезщетение за вреди, за които вече е било присъдено обезщетение на пострадалия.

Според трайно установената съдебна практика протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. Посочените констатации в протокола за заледен участък са потвърдени от гласните показания на разпитаните свидетели – очевидеца и водач на багера свид. Д. и останалите явили се на местопроизшествието свидетели Ч., Г и С..

Според даденото в т. 3 от ППВС № 4/ 30.10.1975 г. разрешение, собственикът на вещта отговаря по чл. 45 ЗЗД, съответно по чл. 49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено.

Въз основа на изложеното съдът приема за безспорно установено, че именно ответната община Смолян е осъществила противоправно деяние, изразяващо се в бездействие, като на 30.01.2020 г. в гр. Смолян, ул. „М“ пред \*\*\*\* не е осъществила поддържане на общинския път при зимни условия, и по този начин не е изпълнил задълженията си, установени в чл. 31 от ЗП, в чл. 29 от ЗП и чл. 167, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, при което процесният лек автомобил, управляван от ищцата, движейки се по пътното платно, е попаднал на заледен и необезопасен участък, поднесъл се е и се е ударил челно в движещия се насреща багер. Чрез тези противоправни бездействия ответникът е причинил неимуществени вреди на ищцата и имуществени вреди от повредите на собствения ѝ автомобил.

Безспорно се установи, че както имуществените, така и неимуществените вреди на ищцата са настъпили в резултат на ПТП, настъпило от противоправното бездействие на ответника. Ответникът не е изпълнил задължението си, установено в чл. 176, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, като лице, което стопанисва пътя, да го поддържа в изправно състояние, да сигнализира незабавно препятствията по него и да ги отстранява във възможно най-кратък срок.

Съдът приема от събраните по делото писмени и гласни доказателства, че се установява фактическия състав на дЕкта, поради което следва да бъде ангажирана безвиновната отговорност на ответника за причинените на ищцата имуществени и неимуществени вреди от настъпилото ПТП.

Безспорно се установява и размерът на причинените имуществени вреди на автомобила от показанията на свидетелите, от протокола за ПТП и от САТЕ. Съдът не споделя доводите на ответника, че не се касае за „тотална щета“ на автомобила, тъй като Съгласно чл. 193, ал. 4 от КЗ Тотална щета на моторно превозно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишават 70 на сто от действителната му стойност. В случая вещното лице е определило пазарната стойност на автомобила, след приспадане на корекционен коефициент за нормативно физическо износване в размер на 4 282,60 лв., а размерът на нанесените щети на 4 014,56 лв., които очевидно надхвърлят 70 % от стойността му. При това положение искът за имуществени вреди се явява основателен и доказан в пълен размер

Съдът счита, че безспорно се установява, че всички болки и страдания от нараняванията на ищцата са ѝ причинени именно в резултат на настъпилото ПТП. Безспорно се установи от заключението по СМЕ, че причинените ѝ наранявания са били с различен интензитет – съответно по-силни първите 4-5 дни и затихващи в последващите дни



и са отшумЕ напълно в 30- дневен срок, като остатъчните след този срок симптоми на болка са по-скоро с неврогенен характер. Безспорно се установи също, че след катастрофата ищцата е имала нужда от психологическа и психологическа консултация и подкрепа, за да преодолее психичните травми и последици от инцидента, вкл. и с прием на лекарства, тъй като е преживяла остра стресова реакция. /вж. заключението по психологическата експертиза, представена от ищцата, изготвено 15 дни след ПТП/. Този период според свидетелските показания на свид. Ч. и Ч. е бил по-продължителен. Към настоящия момент няма данни ищцата да изпитва такива притеснения, респ. за развито посттравматично стресово разстройство.

Ответникът дължи обезвреда на ищцата за причинените от противоправното му виновно поведение неимуществените вреди, за които отговаря на основание 45, вр. чл. 51 и чл. 52 от ЗЗД. Ето защо съдът счита, че предявеният за обезвредата на тези вреди иск е доказан напълно в своето основание.

Принципът на обезщетяването по справедливост на неимуществените вреди, залегнал в чл. 52 от ЗЗД изисква да се извърши преценка на комплекс от редица конкретно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Последното трябва да е съразмерно с вредите и да отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. То трябва да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси, но с различни по степен на тежестта им вреди, така че доколкото е възможно за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по-леките - по-ниско.

В случая съдът отчете и обстоятелствата, че ищцата е млада жена, с две малолетни деца и в резултат на получените травматични увреждания и на преживяната стресова реакция, коренно е променила начина си на живот, като е имала нужда близките да ѝ помагат в ежедневните дейности в семейството и извън него, както и да пътува до работното си място, Съдът счита, че справедливото в случая обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди възлиза в общ размер на 5 000 лева. До посочения размер искът следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от 7 000 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Предвид частичното уважаване на главния иск за обезвреда, основателна се явява и претенцията за заплащане от ответника на обезщетение за забавено изпълнение на това негово парично задължение. Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД ответникът е изпаднал в забава да заплати на ищеца обезщетението за обезвреда върху определения размер от деня на увреждането – 30.01.2020 г., откогато ответникът дължи обезщетение за забава върху главницата до окончателното заплащане на вземането.

Неоснователно, необосновано и неподкрепено от приетите по делото писмени и гласни доказателства е възражението на ответната страна, че е налице съпричиняване от страна на ищцата. Ответникът не доказва конкретни факти за твърдяното съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице. Безспорно се установи от разпита на свид. Д. – другият участващ в ПТП водач, че пътят е бил толкова заледен, че дори неговият багер се е поднесъл в същия участък, а автомобилът на ищцата е станал неуправляем въпреки предприетите от нея действия да изправи автомобила в неговата траектория. В подкрепа на този извод е и заключението по САТЕ, от което се установява, че ищцата се е движила със скорост 24,70 км/ч към момента на удара, при позволена максимална скорост от 50 км/ч, предприела е необходимите маневри – спирачка и завиване в посока обратна на поднасянето и автомобилът е бил оборудван с нужните гуми за зимни условия. Именно с

тези изводи на експертизата се оборва материалната доказателствена сила на протокола за ПТП в частта, в която е посочено, че при избиране на скоростта на движение ищцата не се е съобразила със състоянието на пътя. Нещо повече и констатациите в мотивната част на решението на СМРС по АНД № 203/2020 г. също не обвързват настоящия съд в частта им за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП. В случая липсва съпричиняване, изразяващо се в несъобразена с пътните условия скорост от страна на ищцата. Същата се е движила с ниска скорост в рамките на разрешената за този път и съобразно пътните условия. Още повече, че същата живее в същия район и добре познава улицата, по която ежедневно минава, за да стигне до работата си и напълно запозната с нейните особености при зимни условия.

Няма спор по делото, че произшествието, от което е пострадал ищецът е възникнало от състоянието на пътното платно, тъй като участъкът бил заледен, непочистен, неопесъчен и небезопасен. Според свидетелските показания конкретната причина за настъпването на ПТП е именно състоянието на участъка от пътя. Няма категорични данни ищцата да се е движила с несъобразена с пътните условия скорост. Задължението на стопанисващия пътното платно относно поддържането му се изразява в привеждането му в такова състояние, че да е годно за осъществяване на функциите по безопасното придвижване на МПС. Фактът, че е допуснато пътното платно да бъде в това състояние – заледено и неопесъчено е в разрез със задълженията на ответника. Дори и да се приеме, че по силата на сключен договор за снегочистване и пътно поддържане отговорно за състоянието на пътя е друго лице, то от страна на ответника се дължи осъществяването на контрол по изпълнение на възложените дейности от третото лице, което в случая не е налице. Безспорно се установи от разпита на свид. С., Д., Г и Ч., че едва след инцидента и то по обаждане на първия свидетел до неговите колеги, е предприето опесъчаване на пътя.

Относно разноските:

И двете страни са заявили искане за присъждане на деловодните разноски, съобразно представените списък по чл. 80 ГПК. Разноските на ищцата за адвокатско възнаграждение, държавна такса и възнаграждение на вещи лица са в общ размер 1 700 лв., а разноските на ответника за вещи лица, свидетел и юрисконсултско възнаграждение са в общ размер 560 лв.. Ще следва на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да бъде осъден ответникът да заплати на ищцата сумата от 1 385,78 лв. за направените деловодни разноски, пропорционално на уважената част от исковете. На основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК ще следва да бъде осъдена ищцата да плати на ответника сумата от 103,50 лв., пропорционално на отхвърлената част от исковете.

Мотивиран от изложеното Смолянският районен съд

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА** Община Смолян, ЕИК \*\*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, бул. „\*\*\*\*“, представлявана от кмета НТМ, да заплати на основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 и чл. 51, ал. 1 ЗЗД на Е.К. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. Смолян, ул. \*\*\* обезщетение за имуществени вреди в размер на 3 820,60 лева, както и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 000 лева, причинени от настъпило пътно-транспортно произшествие на 30.01.2020 г. на ул. „М“ \*\*\*\*, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2020 година до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска за обезщетение на неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 5 000 лева до пълния предявен размер от 7 000 лв..

**ОСЪЖДА** Община Смолян, ЕИК \*\*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, бул. „\*\*\*\*“, представлявана от кмета НТМ, да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на Е.К. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. Смолян, ул. \*\*\* сумата от 1 385,78 лв. за направените деловодни разноски, пропорционално на уважената част от исковете.

**ОСЪЖДА** Е.К. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. Смолян, ул. \*\*\* да заплати на основание

чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК на Община Смолян, ЕИК \*\*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, бул. „\*\*\*\*“, представлявана от кмета НТМ, сумата от 103,50 лв., пропорционално на отхвърлената част от исквете.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните, като на ищцата чрез адв. П.

**Съдия при Районен съд – Смолян:** \_\_\_\_\_